

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a 70 éves Blaskó Béla vezérőrnagy urat

Tisztelt Professor Úr! Kedves Béla!

Közel 40 éves ismeretségünk feljogosít arra, hogy ne egy tanulmánnyal, hanem valódi személyes hangvétellű köszöntéssel csatlakozzak ünneplőid népes táborához.

Mint későn érkezett „bűnügyi átképzős” az 1980-as évek derekán voltam a hallgatód a Rendőrtiszti Főiskolán, majd tanintézeti parancsnokként gyakran futottunk össze különböző értekezleteken. Az 1990-es évek második felében iskolaigazgatói értekezleteken találkozhattunk. Sajátos kapcsolatot jelentett közös szereplésünk az úgynevezett „tábornoki kórusban”. 1998-tól mint a BM oktatási főosztályvezetője, majd mint a BM Oktatási Főigazgatóság vezetője mellérendelt viszonyba kerültem Veled és az általad főigazgatóként irányított Rendőrtiszti Főiskolával. 2010-től miniszteri megbízottként vettem részt az NKE megalapításában és beműködtetésében. E munkámhoz sokszor kaptam segítséget Tőled – mint a jogelőd főiskola főigazgatójától, kvázi prorektorától.

Hallgatóként társaimmal együtt élvezhettük kiváló előadásaidat, megtapasztalhattuk rendkívül széleskörű és kíméletlenül precíz tárgyi tudásodat, majd izgulhattunk a vizsgánk előtt. Szigorú vizsgáztató voltál, és ahogy a mostani hallgatók mondják, ez az igényesség az évek múltával sem kopott. Nagyon ritka az a professor, akitől a hallgatók „félnek” ugyan, de tisztelik is azért a szigorú, következetes, de mégis szerethető követelménytámasztásért, amellyel az általa oktatott diszciplínához viszonyul. Te mai napig ezeknek a tanároknak az élenjáró szimbóluma, hallgatóidnak példaképe vagy.

Ezeket a dicsérő szavakat most én írom le, de a tapasztalataim mögött számos mai rendőrségi vezető megerősítő véleménye áll. Rendőri vezetők sokaságát oktattad és neveltél. Szakértelemmel, tudásoddal, viselkedéseddal, öltözködéseddal, vezetői stílusoddal, oldott közösségi megnyilvánulásaiddal rendőri generációknak adtál mintát.

Vezetőtársadként megtapasztalhattam azt a minden intézkedésedet átható szeretetteljes aggodalmat, amelyet a főiskola és a főiskolai közösség iránti elkötelezettség motivált. Ennél erősebb elkötelezettséget csak az általad oktatott bűnügyi tudományok, szorosabban a büntetőjog irányába mutattál. Ezt a több évtizedes elkötelezettségedet méltó módon tanúsítják publikációid, jegyzeteid, könyveid.

Vezetői, parancsnoki stílusodat a körültekintés, a kooperatív szellem és a közvetlenség jellemezte. Amíg alaposan nem készültél fel egy témából, nem nyilvánítottad ki a vezetői elhatározásodat, legkevésbé a döntésedet. Amikor a kórus próbáin számot kellett adnunk az otthoni felkészülésünkről, Te mindig hibátlanul mondtad fel a „leckét”. Ebben persze – a kötelességtudaton és szorgalmadon túl – szerepet játszott zenei műveltséged is. Amatőr hobbitzenészként, jókedvűen, tudásod korlátait nem leplezve, de nem is feszegetve, számos alkalommal örvendeztettél meg minket, rögtönzött billentyűs vagy pengetős produkcióiddal.

Persze az igazi hobbid ifjú korod óta a repülés. E kettős viszonyt, a büntetőjogot és a repülést a pontosság, a precíz, minden részletre kiterjedő tudás, a feszes alakosság és a szigorú fegyelmezetség köti össze. Miként repülés közben, a büntetőjogi vizsgán sem lehet hibázni.

Tudásodra számítanak más felsőoktatási intézmények is. Ez az elfoglaltságod néha megfoszt minket a mindennapi anyaintézeti találkozások lehetőségétől. Tudom, a felkérések Neked szólnak és nem a rendőr tábornoknak, de engedd meg, hogy a rendvédelmi állomány büszke lehessen arra, hogy az „ő tanárukra” igényt tartanak más egyetemek is.

A rendészettudomány művelése mindig is célja és feladata volt a néhai főiskolának. Ez a törekvés erőteljes lendületet kapott a Te főigazgatói működésed alatt. Így megtiszteltetésnek tekintetem, hogy 2004-ben, a Magyar Rendészettudományi Társaság megalakulásakor, elvállaltad, és a mai napig betöltöd az elnökhelyettesi pozíciót. Emellett vállaltad a Bűnügyi Tagozatunk elnöki tisztét is. Ez a társadalmi szerepvállalásod akkor és most is, nemkülönben az NKE létrehozásakor, pozitív példát sugárzott az állomány irányába, és tekintélyeddel azóta is számos nehézségen átsegítettél minket.

Kedves Béla!

Mi mindketten több mint négy évtizede, lényegében első munkahelyesként szolgáljuk a rendőrséget, a Belügyminisztériumot, szűkebb és tágabb közösségeinket, a hazánkat. Tudod Te is, hogy honnan indult a képzési rendszerünk, és hol tart ma. Mi még mártogatós tollal tanultunk meg írni, aztán töltőtollal, majd golyóstollal jegyzeteltünk. Tanárként krétával és diavetítővel kezdtük, még stencileztük a tansegédleteket, ma pedig digitálisan, akár online folyik az oktatás.

Hosszú utat jártunk be. Te aktív alakítója voltál a főiskola oktatási profiljának. Folyamatosan átalakult a tantárgyi szerkezet. Új rendészeti diszciplínák születtek, ezeket szervezeti értelemben is rögzíteni kellett. Új szakirányok indultak, egyre gazdagodott az egykori főiskola képzési repertoárja. Az NKE létrehozásával egyetemi rangra emelkedett az egykori főiskola. A rendvédelmi

területen kialakult egy olyan oktatási, képzési rendszer, amely a testületbe történő belépéstől a doktori fokozatszerzési lehetőségig, lényegében zárt és egymásra épülő rendszerben biztosítja a rendvédelmi szervek hivatásos és az egyéb rendészeti tevékenységet végző állomány tagjainak tudásalapú előmenetelét.

Minden más egyetemtől eltérően az NKE Rendészettudományi Karnak öt alapfeladata van. A kutatás és az oktatás mellett szigorú követelmény a képzés, a szakképzés és mindenekelőtt a nevelés. Mi nem a szabad munkaerőpiacnak képezzük a hallgatóinkat, hanem konkrét szakbeosztások közép- és beosztott vezető szintű ellátására. Ahhoz, hogy pályakezdő tisztjeink megfeleljenek ennek az elvárásnak, mindenekelőtt nevelnünk kell őket, felvételük pillanatától kezdve. Ki kell alakítanunk a hivatástudatukat, a közösség szolgálatának elsődlegességét, a hazájuk, a testületük és bajtársaik iránti lojalitásukat és megbecsülésüket. Ha nem változott semmi a kréta és a mártogatós toll óta, ez éppen a hallgatók erkölcsi felkészítése jövődi hivatásukra.

Fiatal tisztjeink megállják a helyüket a szolgálatban. Megtanulták a leckét. Persze, kiképzésük a helyi viszonyokhoz még az avatásukat követően is hónapokat vesz igénybe – de a hazai bűnügyi statisztikai mutatók imponáló javulása lehetséges lett volna elhivatott és jól képzett tisztek nélkül? Ebben az eredményben a kar és a Te szereped nem elhanyagolható tényező.

Sokszorosan igaz a régi mondás: tanítani szóval is lehet, de nevelni csak példamutatással. Te ezt az igazságot egész eddigi pályafutásod alatt érvényesítetted. A karon minden a hallgatókról szól. Nevelésükhöz minden kari dolgozó hozzájárul. Van, aki csak az áttételesen ható fizikai vagy adminisztratív munkájával, van, aki személyes példamutatással, van, aki az általa oktatott tananyagok etikai értelmezésével, van, aki konkrét törődéssel, van, aki előadásaival és van, aki mentorálással, tutorálással vagy közösségi szerepvállalással. Te ebben a nevelő munkában tanárként, hivatásos tisztként és tábornoikként, intézményi vezetőként mindig élenjáró szerepet vállaltál, és kimagaslóan teljesítettél.

Tisztelt Tanár Úr! Kedves Béla!

Nem kellemes érzés 65 évesen megválni a vezetői beosztásoktól, 70 évesen professor emeritus címet viselni, de ez az élet rendje. Mint korban előtted járó, biztosíthatlak, semmi lényeges változást nem fogsz tapasztalni 70 éves és egy naposan. Munkatársaid, tisztelőid, barátaid, hallgatóid semmit sem fognak rajtad észrevenni. Továbbra is az maradsz, mint voltál egy nappal a 70. születésnapod előtt, a fiatalos, jó kedélyű, tiszteleltre méltó Professor.

Kívánom, hogy frissességedet továbbra is őrizd, nevelj, taníts, élj sokáig jó erőben és egészséggben! Ha visszanezel az életedre, légy büszke a teljesítményedre. Keveseknek adatik meg, hogy egy mindenkit érintő ismeret oktatásával

és gazdagításával, egy nemzetstratégiai jelentőségű intézmény vezetésével hozzájárulhat generációk neveléséhez, oktatásához, épüléséhez, történelmi közösségünk szolgálatához.

Soraimat olvasva talán csodálkozol, hogy tőlem szokatlan módon nem hívtam klasszikusokra, nem hívtam segítségül versrészleteket, nagy emberek idézeteit, mondásait. A hiányuk szándékos. Csak olyat akartam írni, ami egyszer használatos, csak Neked és Rólad szól.

Dixi. Sapienti sat. Isten éltesen!

Barátsággal:

*Dr. Janza Frigyes ny. r. vezérőrnagy
c. egyetemi tanár
BM oktatási főszemlélő*